งานเก็บคะแนน อ.ด๋าว ส่งบนระบบ Mango ภายในวันที่ 25 กันยายน เวลา 16.30 น.

คำถาม จากข้อเท็จจริงด้านล่าง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดผู้มีอำนาจฟ้องคดีไว้ ถามว่า (1) หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการฟ้องคดีได้ตัวเอง เช่นกรณี ทนาย ส. กฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ไว้อย่างไร และ (2) ต่อคำพิพากษาฎีกาในกรณีดังกล่าว นักศึกษาเห็นด้วยกับแนวคำพิพากษาฎีกาหรือไม่ อย่างไร หากเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย นักศึกษามีความเห็นว่าผู้เสียหายสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้หรือไม่ อย่างไร

หากนักศึกษา ค้นคว้าจาก internet ให้ระบุ url มาด้วย หรือหากนักศึกาใช้ AI ช่วย ให้ระบุ prompt (คำสั่ง) มาด้วย (มีผลกับคะแนน)

ข้อเท็จจริง

12 มีนาคม 2547 นาย ส. ถูก ชาย 5 คนบังคับให้ขึ้นรถยนต์ ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2547ต่อมา ทราบว่าชายทั้ง 5 คน เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ

16 มิถุนายน 2547 พนักงานอัยการยื่นฟ้องชายจำนวน 5 คน เป็นจำเลยในฐานความผิดร่วมกันปล้นทรัพย์ และข่มขืนใจ นาย ส. ให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือเสรีภาพ โดยใช้กำลังประทุษร้ายจนนาย ส. ต้อง ยอมขึ้นรถไปกับจำเลยทั้ง 5 โดยขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309 วรรคสอง มาตรา 340 มาตรา 340 ตรี และมาตรา 83 กับให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ นาฬิกาข้อมือ ปากกา และโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นเงิน 303,460 บาท แก่ผู้เสียหายจนถึงปัจจุบัน (ตุลาคม 2567) ยังไม่มีใครพบตัวนาย ส.

ในคดีนี้ ภริยาและบุตรของ นาย ส. ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ ในคดีนี้ ศาลชั้นต้นอนุญาต โดยเรียก นาง อ.เป็นโจทก์ร่วมที่ 1 และบุตรทั้ง 4 เป็นโจทก์ร่วมที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ตามลำดับ

12 กราคม 2549 ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา ทั้งโจทก์และจำเลย อุทธรณ์

11 มีนาคม 2554 ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา แก้เป็นว่า ยกฟ้องจำเลยที่ศาลชั้นลงโทษ และยกคำขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมของโจทก์ร่วมทั้งห้า ทั้งโจทก์และจำเลยฎีกา

2552 ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งแสดงว่า นาย ส. เป็นคนสาบสูญ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 62

ในคดีนี้ ภริยาและบุตรของ นาย ส. ประสงค์ขอร่วมเป็นโจทก์ร่วมกับอัยการ ในคดีนี้ ศาลชั้นต้นอนุญาต โดยเรียก นาง อ.เป็นโจทก์ร่วมที่ 1 และบุตรทั้ง 4 เป็นโจทก์ร่วมที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ตามลำดับ

12 มกราคม 2549 ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา ทั้งโจทก์และจำเลย อุทธรณ์

11 มีนาคม 2554 ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา แก้เป็นว่า ให้ยกคำขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมของโจทก์ร่วมทั้งห้า ทั้งโจทก์และจำเลยฎีกา

2552 ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งแสดงว่า นาย ส. เป็นคนสาบสูญ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 62

กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ประการสำคัญไว้ในมาตรา 5 (2) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่า ผู้สืบสันดาน และภริยาจะจัดการแทนผู้เสียหายได้เฉพาะแต่ในความผิดอาญาซึ่งผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตาย หรือบาดเจ็บ จนไม่สามารถจัดการเองได้

ในข้อนี้เมื่อพิจารณาคำบรรยายฟ้องของโจทก์แล้วได้ความว่า โจทก์กล่าวหาว่า จำเลยทั้งห้า กับพวกร่วมกันปล้นทรัพย์ของนาย ส. ไปและร่วมกันใช้กำลังประทุษร้าย ผลักและฉุดกระชากนายสมชายเข้าไปในรถยนต์ของจำเลยทั้งห้ากับพวก อันเป็นการข่มขืนใจนายสมชายให้ต้องจำยอมเข้าไปในรถยนต์ของจำเลยทั้งห้ากับพวกด้วยการทำให้กลัวว่าจะอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือเสรีภาพ และขณะนี้ไม่ทราบว่า นาย ส.ยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ แม้คำบรรยายฟ้องดังกล่าวจะแสดงว่า จำเลยทั้งห้ากับพวกร่วมกันใช้กำลังทำร้ายนาย ส. แต่เมื่อโจทก์มิได้ฟ้องยืนยันว่า นาย ส. เสียชีวิตแล้ว กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า นาย ส. ถูกประทุษร้ายถึงตายตามความหมายของกฎหมาย

การที่จำเลยทั้งห้ากับพวกร่วมกันใช้กำลังประทุษร้ายผลักและฉุดกระชาก นาย ส. เข้าไปในรถยนต์ของจำเลยทั้งห้า กับพวก ก็ ไม่ได้ความตามคำฟ้องว่า เป็นเหตุให้ นาย ส. บาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้

และแม้ต่อมาในปี 2552 ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ มีคำสั่งแสดงว่า นาย ส. เป็นคนสาบสูญ ซึ่งถือว่าถึงแก่ความตาย ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 62 ก็ตาม แต่เป็นการตายโดยผลของกฎหมาย มิใช่เป็นกรณีถูกทำร้ายถึงตาย ตามความเป็นจริง

และในขณะที่ภริยา และผู้สืบสันดาน นาย ส. ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ในปี 2547 และปี 2548 ตามลำดับ ข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่า นาย ส ถูกทำร้ายจนตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้

โจทย์ร่วมทั้งห้า (ภริยา และผู้สืบสันดาน 4 คน) จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ ฎีกา